Я стрів мандрівника — й такі слова
Він мовив: "Статуя серед пустині
Стоїть розбита, поряд — голова
Пощерблена, і з уст її донині
Не стерся усміх владної гордині.

Як видно, добре скульптору були
Ті риси знані, що пережили
І руку майстра, й серце, що до зброї
Та гвалту прагло. Нижче — кілька слів;
"Я — Озімандія, я цар царів,
А це;— діла мої. Тремтіть, герої!"

Навколо — пустка, та руїни тінь,
Німі уламки статуї старої,
Та безконечна мертва далечінь.

Переклад Василя Мисика